

РЕШЕНИЕ

№ 7229

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 92 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА
ПЕТКОВА

при участието на секретаря ИЛИАНА СТ. СТАНЕВА
като разгледа докладваното от ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА ПЕТКОВА
Гражданско дело № 20211110153016 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявени от П. Г. К. с ЕГН *****, срещу Р. А. П. с ЕГН ***** иск с правно основание чл. 132, ал. 1, т. 2 СК за лишаване на бащата от родителски права поради трайно неполагане на грижа за детето и неплащане на издръжка, съединен обективно и субективно с предявени от К. Р. П. с ЕГН ***** чрез неговата майка и законен представител П. Г. К. с ЕГН ***** срещу Р. А. П. с искове правно основание чл. 143, ал. 2 вр. чл. 149 СК за осъждането на ответника да заплаща месечна издръжка на сина си чрез неговата майка и законен представител П. Г. К. в размер на 300 лв. месечно, считано от датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума, до навършване на пълнолетие на детето или до настъпване на друго обстоятелство, променящо или погасяващо задължението, както и осъждането на Р. А. П. да заплати на сина си К. Р. П. чрез неговата майка и особен представител издръжка за минало време за периода от септември 2020 г. до подаване на исковата молба на 13.09.2021 г. в размер на 200 лв. месечно.

В исковата молба са наведени твърдения, че от съжителството на П. Г. К. и Р. А. П. на 25.12.2018 г. се ражда детето К. Р. П.. По време на съжителството си родителите са обитавали апартамент, собственост на бабата на детето по майчина линия, на адрес в гр. София, ул. „Севастократор Калоян“ № 63. Посочено е, че след раждането на детето между страните възникнали доста конфликти, вследствие на което от м. септември 2019 г. те са във фактическа раздяла. Въпреки опитите на майката с бащата да се разберат доброволно по спорните въпроси относно родителската отговорност те не достигнали до споразумение,

впоследствие есента на 2020 г. К. Р. П. преустановил всякакви контакти с майката и детето, не се обаждал и не се интересувал за детето, нито плащал издръжка.

Към момента на подаването на исковата молба П. Г. К. е подпомагана от майка си и сестра си, за да отглежда детето си, тъй като няма възможност да го запише в частна ясла или градина. Тя се грижи изцяло за издръжката на детето си. Във връзка с образувана преписка срещу Р. А. П. по сигнал от П. Г. К. за неизплащане на издръжка пред Софийска районна прокуратура, било установено, че в масивите на МВР е регистрирано излизане на ответника от страната на 10.12.2019г. и до настоящия момент няма данни за завръщане. Майката твърди, че бащата трайно не полага грижи по отношение на малолетното дете, не проявява никакъв интерес към здравословното му състояние и нужди, както и към физическото и емоционалното му развитие.

Същевременно майката не може финансово да поеме всички необходими разходи за издръжката на детето, които с израстването му растат все повече, поради което и бащата следва да бъде осъден да заплаща издръжка.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът Р. А. П. е подал отговор на исковата молба чрез назначения му особен представител по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК – адв. П. П. в подадения отговор ответникът възразява срещу основателността на предявените искове и счита, че същите са недоказани.

В съдебно заседание иштите П. Г. К. и К. Р. П. са представлявани от адв. Х., която поддържа предявените искове.

Ответникът Р. А. П. е представляван от назначения по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител адв. П., който възразява срещу предявените искове.

Софийска районна прокуратура, представлявана от прокурор Въжаров излага становище за уважаване на иска.

ДСП-Красно село в депозирания социален доклад, изготвен след работна среща с майката и посещение на адреса, сочи, че за детето са осигурени всички необходими условия за нормалното му развитие и израстване. Към момента на изготвяне на доклада детето е на 4 години и за него се грижи само майката и баба му по майчина линия. Майката и детето живеят в жилището на бабата. Към момента детето не е посещавало детско заведение, защото въпреки многократните опити на майката същото не е прието в държавна детска градина, а майката не може да си позволи да заплаща частна детска градина.

Съдът, след като взе предвид представените по делото доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

От приетото като писмено доказателство по делото Удостоверение за раждане № 1307180856, се установява, че на детето К. Р. П. е родено на 25.12.2018 г. в гр. София от майка П. Г. К. с ЕГН ***** и баща Р. А. П. с ЕГН *****.

По делото е приета като доказателство Удостоверение за изплатени трудови възнаграждения на П. Г. К. в периода от месец декември 2020 г. до месец май 2021 г., от която е видно, че за м. декември ищцата е получила нетно трудово възнаграждение в размер на 1039, 03 лв., за м. януари – 508,54 лв., за м. февруари – 1039, 03 лв., за м. март – 1039, 03 лв., за м. април – 0 лв., за м. май - 1039, 03 лв. или общо сумата от 4864, 66 лв., като средномесечното възнаграждение на ищцата за периода е 777 лв.

Приет като доказателство е и договор № 000LD-R-075915/21.04.2021 г. за банков кредит, сключен между „Първа инвестиционна банка“ АД и П. Г. К. във връзка с Финансово споразумение за гарантиране на портфейл от кредити по Програма за гарантиране на лихвени кредити в защита на хора, лишени от възможността да полагат труд поради пандемията от COVID -19, по силата на който банката е предоставила на кредитополучателя целеви банков кредит по програмата в размер на 6900 лв. за подпомагане задоволяването на лични потребности на кредитополучателя.

По делото е прието като доказателство Удостоверение от МВР-СДВР, в което се съдържа информация, че в масивите на МВР по отношение на Р. А. П., се установява, че същият е напуснал пределите на страната през ГКПП на Аерогара София на 10.12.2019 г. в 11:24 часа, влезнал е България на 13.07.2022 г. в 16.12 ч. и на 20.07.2022 г. в 19:19 ч. отново е напуснал страната. От посоченото писмо не може с категоричност да установи, че ответникът не живее в пределите на страната или не се завръщал, защото откакто България е член на Европейския съюз, гражданите на съюза и членовете на техните семейства могат да се движат и да пребивават свободна на територията на държавите – членки, а българските граждани се проверяват на ГКПП по метода „Преценка на риска“, в резултат на което данните за пътуванията им в АИФ са непълни след 01.01.2007 г.

По делото е постъпило писмо от БНБ в отговор на издадено съдебно удостоверение, от което се установява, че към момента на изготвянето му ищцата П. Г. К. има активни банкови сметки в „Инвестбанк“ АД, „Първа инвестиционна банка“ АД, „Обединена българска банка“ АД и в „Банка ДСК“ АД, в периода от септември на 2019 г. до момента на изготвяне на справка тя е имала активни сметки и в „Обединена българска банка“ АД, „Банка ДСК“ АД. По делото обаче не са събрани доказателства да са извършвани парични преводи от бащата Р. А. П. по сметка на майката П. Г. К. за заплащане на издръжка на малолетния му син, чието установяване е било в тежест на ответника.

От приетия като доказателство Нотариален акт за дарение на недвижими имоти № 56, том IX, рег. № 10767, дело № 1458 от 2016 г. на нотариус Ивайло Николов с район на действие СРС, вписан в НК под № 40, се установява, че Величка Евлогиева К. дарила на дъщеря си П. Г. К. собствената си ½ ид.ч. от недвижим имот, находящ се в гр. София, Столична община, Район „Витоша“, ул. „Три кладенци“ № 5 в УПИ 305 от кв. 25 по плана на гр. София, кв. Бояна, целият с площ 730 кв.м., който поземлен имот е с идентификатор 68134.1941.305, както и самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1941.305.1.22, представляващ ТАВАН № 4 на трети етаж със застроена площ от 87, 24 кв.м., който се намира в от сграда № 1, разположена в гореописания поземлен имот, заедно с МАЗЕ № 14 със застроена площ от

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпита на допуснатите при режим на довеждане свидетели Диана Василева Иванова и Марина Петкова Петкова – двете българки, български гражданки, без дела и родство със страните, чиито показания съдът намира за последователни, достоверни и ги кредитира с доверие. Свидетелките са възприели обстоятелствата, за които изнасят данни, лично и непосредствено при наблюдение на живота на ищцата П. Г. К. и грижите, които полага тя за малолетното си дете К. Р. П., от друга страна не са налице никакви данни за евентуална заинтересованост на свидетелките от изхода на делото.

Свидетелката Диана Василева Иванова е съседка на П. Г. К. в жилището, което ищцата понастоящем обитава заедно с детето и майка си. Сочи, че в същата жилищна сграда живеел и ответникът Р. А. П., впоследствие знае, че между страните започнала връзка, от която се родило детето К.. Знае за развитието на детето и за полаганите за него грижи, тъй като има внуче на същата възраст и двете деца често си играели в двора на кооперацията. Последно видяла Р. през месец септември 2019 г. Сочи, че детето на страните се родило през декември 2018 г., случвало се е да вижда майката, бащата и детето заедно, но никога не е виждала бащата сам с детето. Сочи, че единствено майката и бабата по майчина линия се грижат за детето. Знае, че Р. го търсят от много места, защото периодично вижда залепени на входа на жилищната сграда писма и уведомления, включително от ЧСИ. Знае, че детето К. не посещава детска градина, тъй като бащата не е в страната и не може да подпише изискуемите документи за записване на детето.

Свидетелката Марина Петкова Петкова е приятелка на П. Г. К., с която се познават от деца. Р. го познава покрай П. от 2-3 години преди раждането на детето на страните. Сочи, че откакто се е родило детето на страните тя е виждала бащата с него един единствен път, когато го е разхождал с количката като бебе. Свидетелката сочи, че е присъствала на всички рождени дни на детето, с изключение на втория, когато е било пандемия. На всички рождени дни на детето са присъствали само роднини на П.. Свидетелката знае, че приятелката ѝ е канила роднини на Р., но те не никога не идвали. Знае, че детето не посещава детско заведение и майката постоянно има проблеми, защото К. е припознат от бащата, но той по никакъв начин не съдейства с подписването и изготвянето на документи за записване. Свидетелката дава показания, че от няколко години П. прави ремонт на собствено жилище, за да се премести там с детето си, дори преди години, когато Р. останал без работа П. го ангажирала да работи и да наглежда ремонта в апартамента, но финансите за ремонта били изцяло нейни. Сочи, че последно е виждала Р. преди първия рожден ден на детето през 2019 г. Свидетелката заявява, че не ѝ е известно някога бащата да е прасал на детето подаръци за Коледа или рождени дни.

Дадените от свидетелските показания потвърждават твърденията на ищцата, че през есента на 2019 г. ответникът Р. А. П. е напуснал страната и не се е завръщал след това. Косвени доказателства в тази посока дават и данните в писмото на МВР макар и при съобразяване на условностите, че след пълноправното членство на Република България в

Европейския съюз не могат да се изнесат изчерпателни данни относно излизанията от страната на гражданин на съюза.

От събраните доказателства се установява и че между страните по делото липсва какъвто и да било контакт. Ответникът не се интересува и не полага грижи за детето си. Дезинтересирал се изцяло от духовното и материалното му развитие. Не поддържа контакт с детето, не го поздравява във връзка с личните и традиционните празници. Не заплаща издръжка и не изпраща и подаръци за празниците на детето. Не само че отказва да полага каквато и да било грижа за собственото си дете, с което го лишава от присъствието на родител – баща в живота му и изграждане на дълбоки взаимовръзки на топлина и обич, не го възпитава и не участва в изграждането на характера му, а и с поведението си пречи на пълноценния социален живот на детето си. Видно от събраните доказателства детето не посещава детско заведение, макар вече да е на 4 години и до настоящия момент никога не е посещавало такова. Ноторно известна за настоящия състав на съда е затруднената ситуация в Столична община по отношение на приема в детски ясли и градини, като не само че не са налице достатъчно места за всички деца, които следва да посещават такива детски заведения, а при записването на приетите деца са необходими набор от документи, които следва да бъдат подписани и от бащата, т.е. дори детето да бъде прието, което съществува като хипотетична възможност с оглед известните на настоящия състав критерии за прием и получаване на точки, включително и във връзка с декларирана трудова заетост на бащата, за която очевидно майката няма никакви данни, същото не може да бъде записано доколкото бащата не може да подпише изискуемите документи. Непосещаването на детско заведение от страна на детето от една страна принуждава майката да полага постоянни грижи за неговото отглеждане или да ангажира трети лица - собствената си майка или сестра й с отглеждането на Константин, доколкото се установи, че роднините на детето по бащина линия също не поддържат контакт с него. От друга страна детето е лишено от възможността за социални контакти. Нещо повече съдът е наясно, че посещаването на детска градина след четиригодишна възраст – независимо дали държавна или частна такава, е задължително и липсата на съдействие от бащата за записване на детето, би изправило майката пред нови проблеми и отговорности.

Във връзка с изложените съображения съдът намира, че по делото се установиха предпоставките на чл. 132, ал. 1, т. 2 СК за лишаване на бащата от родителски права спрямо детето К. Р. П.. Бащата трайно от есента на 2019 г. се е дезинтересирал от грижите за детето. Той го е изоставил в момент, в който детето е било още бебе и дори физически за пълноценното си развитие е имало нужда от присъствието на двамата родители в живота си, включително и за да изгради емоционална връзка на топлина и обич. По делото не са установени никакви основателни причини и не са наведени твърдения, които да обосновават какво е наложило това поведение на бащата. Макар според твърденията на майката между страните да са били налице множество конфликти, които в крайна сметка да са довели до тяхната раздяла, отношенията баща и син са на различна основа и не следва да се повлияват от отношенията на двамата родители. По делото не се установи бащата да проявява

ангажираност към издръжката и материалното осигуряване на сина си. Не се събраха и доказателства същият по някакъв начин да е участвал в неговите лични празници и тържества. Ето защо съдът намира, че без основателна причина Р. А. П. трайно не полага грижи за детето си К. Р. П. и не му плаща издръжка, поради което същият следва да бъде лишен от родителски права по отношение на сина си и искът с правно основание чл. 132, ал. 1, т. 2 СК да бъде уважен,

По исковете за заплащане на издръжката съдът намира следното:

Издръжката на детето се дължи от двамата родители, независимо при кого то живее, но отглеждащият родителят следва да поеме по принцип по-малък дял от издръжката в пари с оглед даваната от него издръжка в натура при съвместното живеене с детето и посрещането на разходите на домакинството, част от които са в полза и на детето - в случая последното се отглежда от майката, а не от ответника.

Установява се, че ищецът К. Р. П. е малолетен и е дете на ответника Р. А. П. видно от приетото като доказателство удостоверение за раждане. По делото се събраха доказателства по отношение на доходите на майката и имущественото ѝ състояние, но не и такива по отношение на бащата. Същият вероятно работи и живее във Великобритания, както майката на детето заявява, но липсват каквито и да било данни за негов доход.

При това положение, съдът приема, че ответникът не може да заплаща на ищцата месечна издръжка в размер по-висок от 195 лв., какъвто е минималният размер към настоящия момент съобразно изискването на чл. 142, ал. 2 СК. Ето защо искът с правно основание чл. 143, ал. 2 СК следва да бъде уважен до размер от 195 лв. месечно, и съответно - отхвърлен за разликата от уважения размер до претендирания такъв от 300 лв. месечно. Издръжката се дължи считано от датата на предявяване на исковата молба – 13.09.2021 г. до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

Частично основателен за сума в размер на 195 лв. месечно се явява и обективно съединеният иск по чл. 149 вр. чл. 143, ал. 2 СК, доколкото не се установи по делото плащане от страна на ответника на издръжка на ищцата в този период. По тези съображения искът по чл. 149 вр. чл. 143, ал. 2 СК следва да бъде уважен за размер от 195 лв. месечно за периода м.септември 2020 г. – м. септември 2021 г. (в общ размер на 2 340,00 лв.), като следва да бъде отхвърлен за сумата над уважения размер от 195 лв. месечно до пълния предявен такъв от 300 лв. месечно (или общо в размер на 1260,00 лв.), като неоснователен.

По изпълнението на решението: Съгласно чл.242, ал.1, предл. първо ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, поради което съдът е задължен да допусне служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

По разноските: При този изход на спора ищцовата страна има право на разноски за уважената част от исковете, а ответникът - за отхвърлената част от тях.

Ищците са представили списък на разноски, с който претендират заплащането им в общ

размер на сумата от 1945 лв., представляваща сбора от 1250 лв. адвокатски хонорар – 950лв. при подаване на исковата молба и по 150 лв. за всяко заседание, платен депозит за особен представител в размер на 600 лв. и заплатени държА. такси в общ размер от 95 лв.

Съдът намира, че претенцията за присъждане на разноси за адвокатски хонорар не следва да бъде уважавана. Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. по тълк.д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС съдебни разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В представения договор за правна помощ и съдействие е посочено как е уговорен претендиращият адвокатски хонорар и кога е уговорено същият да бъде платен, но в пункта за отбелязване на платената сума не е записано нищо, т.е. не е отбелязано нито, че уговореният адвокатски хонорар е заплатен, нито как е заплатен – в брой, по банкова сметка. Следователно по делото няма доказателства, че действително са направени разноси за адвокатско възнаграждение. Ето защо на възстановяване подлежат само сторените разноси за заплащане на държавна такса и за депозит за особен представител, съобразно уважената част на исковите, а именно до общо 532, 86 лв. Искът за лишаване от родителски права е уважен изцяло, а исковите за издръжка са уважени частично, като съдът разделя признатите разноси от 695 лв. на три, т.е. за всеки иск принципно би се дължало по 231, 70 лв. разноси, като с оглед частичното уважаване на двата иска за издръжка за тях общо се дължи сумата от 301, 16 лв.

По делото ответникът не е направил разноси.

Ишците по иск за издръжка са освободени от държавна такса, поради което държавната такса по делото за отхвърлената част от обективно кумулативно съединените искове следва да остане за сметка на бюджета на съда, а ответникът да бъде осъден да заплати в полза на съда държавна такса върху уважената част от същите в размер на 234 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ЛИШАВА ОТ РОДИТЕЛСКИ ПРАВА на основание чл. 132, ал. 1, т. 2 СК Р. А. П. с ЕГН ***** от родителски права по отношение на детето К. Р. П. с ЕГН *****.

След влизане в сила на решението, препис от същото да се изпрати за вписване на лишаването от родителски права до общината по постоянния адрес на родителя /ответник/ – чл. 136 СК.

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 2 СК Р. А. П. с ЕГН ***** да заплаща на детето К. Р. П. с ЕГН ***** , действащ чрез своята майка П. Г. К. с ЕГН ***** , месечна издръжка в размер на 195 лв., считано от 13.09.2021 г. до настъпване на законна причина, обуславяща нейното изменение или прекратяване, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над

уважения размер от 195 лв. месечно до пълния предявен такъв от 300 лв. месечно, като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 149 СК Р. А. П. с ЕГН ***** да заплати на детето К. Р. П. с ЕГН *****, действащ чрез своята майка П. Г. К. с ЕГН *****, издръжка за минало време в размер на 195 лв. месечно за периода м. септември 2020 г. до м. септември 2021 г. (в общ размер на 2340 лв.), като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер от 195 лв. месечно до пълния предявен такъв от 300 лв. месечно, като неоснователен.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1, предл. първо ГПК предварително изпълнение на решението в частта за присъдената в полза на К. Р. П. с ЕГН ***** издръжка.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК Р. А. П. с ЕГН ***** да заплати по сметка на Софийския районен съд, сумата в размер на 234 лв., представляваща държавна такса върху присъдената издръжка.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Р. А. П. с ЕГН ***** да заплати на П. Г. К. с ЕГН *****, сумата в размер на 231, 70 лв. разноси по иска с правно основание чл. 132, ал. 1, т. 2 СК.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Р. А. П. с ЕГН ***** да заплати на К. Р. П. с ЕГН *****, действащ чрез своята майка П. Г. К. с ЕГН *****, сумата в размер на 301, 16 лв. по исковете за издръжка.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба в двуседмичен срок, считано от връчването му на на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____